

Bestyrkelse i, at jeg har truffet i Centrum med den Kritik, jeg har fremsat. Det nytter jo ikke, at man kommer og siger, at denne Lod ikke egnede sig til at være et selvstændigt Husmandsbrug, naar det faktiske Forhold er dette, at Manden i 16 Aar har haft den som selvstændigt Husmandsbrug og har klaret sig godt derpaa. Nu staar han med sin Besætning, sit Hus og sine Redskaber uden at have noget at anvende dem til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har bedt om Ordet for tredje Gang ved denne første Behandling. Det ærede Medlem kan kun faa Ordet med Tingets Samtykke, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Olufson undskyldte sit voldsomme Angreb paa mig første Gang, han havde Ordet, med, at jeg havde givet Anledning dertil. Jeg vil i den Henseende gøre opmærksom paa, at mine Bemærkninger til det ærede Medlem var hverken voldsomme eller ærekrænkende eller paa nogen Maade af den Art, at det kunde give Anledning til et Tilsvær som det givne. Med den ærede Formands Tilladelse skal jeg læse de faa Linier op efter Rigsdagstidende, som jeg anvendte til Belysning af denne Sag. Jeg sagde: „Jeg maa forstaa det ærede Medlem Hr. Olufson saaledes, at han ikke kan tiltræde denne Forhøjelse, men mener, at den er uberettiget og for høj. Jeg kan godt forstaa, at hans Stilling ikke er let, da han jo een Gang har givet Bestemmelsen sin Tilslutning i Jordlovsudvalget; men indenfor sit Parti er han sandsynligvis blevet bedt om tage en anden Stilling her. I Jordlovsudvalget bruger vi den Fremgangsmaade, at vi sagligt undersøger, hvorledes man bør stille sig overfor ethvert Spørgsmaal, medens man i Rigsdagen kan tage andre Hensyn end saglige, noget de politiske.“

Jeg vil spørge ærede Medlemmer, om det er en Udtalelse, der paa nogen Maade kan være ærekrænkende for det ærede Medlem. Det maa jeg bestride. Jeg tror, at det ærede Medlem i sin Voldsomhed er gaaet langt ud over det, som mine Bemærkninger gav Anledning til.

Men dernæst maa jeg takke det ærede Medlem, fordi han saa tidt har forsvaret mig ude i Landet ud fra den Opfattelse, at han troede, jeg virkelig var Demokrat,

at jeg var radikal Venstremand, der gerne vilde være med til at fremme en god og forstandig Jordpolitik her i Danmark, til Trods for, at han ude i Landet havde hørt Formodninger om, at jeg havde Anlæg for at glide over i den højtærede Landbrugsministers Favn. Jeg takker selvfølgelig for dette Forsvar, men vil gerne i den Anledning gøre opmærksom paa, at hvis Forsvaret hidtil ikke har været varmere, end at det ophører nu, fordi det ærede Medlem ikke var helt enig med mig i et Spørgsmaal, som ikke vedrører noget som helst af det principielle, saa tvivler jeg noget om, at det er blevet ført med den Hjertevarme, hvormed det ærede Medlem for et Øjeblik siden fra denne Talerstol udtalte, at det var sket. Det ærede Medlem begrundede sit ændrede Syn paa mig med at sige, at jeg i min Tale havde været saa nær op ad Landbrugsministeren; at han nu maatte tro, at hans Forsvar maatte falde bort.

I sin forrige Tale fremsatte det ærede Medlem Hr. Olufson en Bemærkning, jeg meget gerne vil have Lov til ved denne Lejlighed at sige et Par Ord om: Han sagde, at det var meget kønne og smukke Ord, vi radikale Venstremænd sagde til Husmændene ude omkring i Landet, men disse Ord havde ingen Værdi, naar man i sin Administration gjorde, hvad man kunde, for at besværliggøre Adgangen til Jorden for den danske Husmand. Jeg vil om dette have Lov til at gøre opmærksom paa, at jeg i den Administration, jeg har været med i, og mit Parti i den Tilslutning, det har givet til den foreslaede Ændring til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje, er langt mere i Overensstemmelse med den Tankegang, som har raadet i Husmandsbewægelsen i mange Aar, end den, som det ærede Medlem Hr. Olufson giver Udtryk for. Hvad er det, man gennem den danske Husmandsbewægelse har krævet i alle de Aar, jeg har haft den Ære at arbejde i den? Det er, at man skulde søge gennem den danske Lovgivning at skaffe saa let Adgang som muligt til den danske Jord for saa mange som muligt, og derfor er det ærede Medlem Hr. Olufson og jeg vel ikke uenige. Og dernæst, at den danske Landbolovgivning ikke burde bygges op ved en Almissepolitik, da en saadan aldrig vilde kunne holde. Paa de danske Husmandsforeningers Sendemandsmøder og i deres Programmer er der Gang paa Gang udtrykt Ønske om, at Almisselovgivning skulde man bort fra